Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 11134/17
06.02.2020. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Данијел Ненадић, адвокат из Београда, ул. Ћустендилска бр.74, поднетој против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења број: 351-03-00830/2005-04 од 20.04.2017. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, број: 351-03-00830/2005-04 од 20.04.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења грађевинског инспектора Сектора грађевинске инспекције Секретаријата за имовинско-правне послове и грађевинску инспекцију града Београда XXI-09 број:354.1-64/05 од 10.06.2005. године. Ожалбеним решењем од 10.06.2005. године наложено је тужиоцу, као инвеститору радова, да за изведене радове на изградњи пословно-стамбеног објекта у Булевару ... бр. ... у Београду одмах обустави радове на изградњи објекта, те да у року од 10 дана од дана пријема тог решења поруши: темеље ламеле 2 и део темеља на ламели 1; ободне зидове подрума на ламели 2; два попречна зида (ради укрућења) у истом нивоу; арматуру за плочу изнад подрума; зидове лифта на ламели 1 (у нивоу подрума); зидове на ламели 1 (испред потпорног), као и све радове изведене после доношења тог решења о рушењу, а сходно члану 141. став 2. и члану 146. став 2. Закона о планирању и изградњи. Даље је наведено да уколико се не поступи по датим налозима, приступиће се принудном извршењу о трошку инвеститора о чему ће бити одлучено посебним закључком при чему жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 21.07.2017. године, допуњеном

поднеском од 16.08.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања те погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да су управни органи пропустили да утврде чињеницу да је Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове-Сектор за грађевинске послове-Одељење за стамбене и пословне објекте БРГП, донело дана 18.12.2008. године решење којим је за предметне радове издата употребна дозвола бр.IX-18 бр.351.3-239/07, која је постала правноснажна дана 22.01.2009. године на основу чега се може закључити да је тужилац у свему поступио у складу са чланом 114. Закона о планирању и изградњи. Предложио је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновни поступак и одлучивање. Трошкове управног спора је тражио али их није определио.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при наводима изнетим у оспореном решењу па је предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца као неосновану оцењујући да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем од 10.06.2005. године наложио тужиоцу обуставу и рушење изведених радова ближе наведених у диспозитиву ожалбеног решења, а након што је утврђено и записником констатовано да је тужилац као инвеститор, започео радове на изградњи предметног пословно-стамбеног објекта у Београду без претходно прибављене потврде о пријему документације, са главним пројектом који није оверен од стране надлежног органа и због чега и по оцени туженог, правилном применом члана 141. тачка 1. Закона о планирању и изградњи, одлучено као у диспозитиву ожалбеног решења.

Међутим, по налажењу Управног суда, тужилац основано тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон у његову штету. Наиме, тужилац у тужби указује да оспореним решењем није у потпуности утврђено чињенично стање с обзиром да је решењем о употребној дозволи Градске управе града Београда-Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове-Сектора за грађевинске послове, Одељења за стамбене и пословне објекте БРГП преко 800 м2 (које је приложио уз тужбу), тужиоцу као инвеститору, одобрена употреба изведених радова на изградњи предметног стамбено-пословног комплекса. У списима предмета које је тужени доставио суду уз одговор на тужбу, налази се закључак Секретаријата за имовинско-правне послове и грађевинску инспекцију града Београда-Сектора грађевинске инспекције, Одељења за грађевинску инспекцију и извршни поступак, Одељења за грађевинску инспекцију, XXI-09 број:354.1-64/05 од 20.02.2009. године, којим се обуставља поступак инспекцијског надзора против овде тужиоца, као инвеститора

изградње пословно-стамбеног објекта у Београду у Булевару ... бр. ... јер нема елемената за даље вођење поступка, са образложењем да је инвеститор доставио на увид Решење о употребој дозволи од 18.12.2008. године, правноснажно 22.01.2009. године, издато од стране Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове града Београда, којим се тужиоцу као инвеститору одобрава употреба изведених радова на изградњи стамбено-пословног комплекса на грађ. парцели формираној од кат. парцела бр. ... и ... КО ... за ламеле Л1, Л2 и Л3. Код изнетог и имајући у виду да је управни поступак јединствен, Управни суд налази да је тужени орган приликом одлучивања о жалби тужиоца изјављеној против решења од 10.06.2005. године, био дужан да цени стање у списима предмета ове управне ствари и наведени закључак од 20.02.2009. године. Са наведених разлога, Управни суд налази да правилност одлуке дате у диспозитиву тог решења и разлози садржани у образложењу оспореног решења не произлазе из стања у достављеним списима, чиме су учињене повреде правила поступања прописане одредбама члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр.33/97 и 31/01 и “ Службени гласник РС” бр.30/10), које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Код изнетог Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање, с тим што су примедбе суда, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона, обавезне за тужени орган.

Суд је ценио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора али је, с обзиром да тужилац није определио износ трошкова за које је тражио накнаду у смислу члана 163. став 1. и 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...87/18) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, сходном применом члана 150. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.02.2020. године, 15 У 11134/17

Записничар **Председник већа-судија**
Небојша Симић,с.р. **Радојка Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ